

Resolució 222/2020, de 19 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 153/2020

Administració reclamada: Consorci de l'Autoritat del Transport Metropolità

Informació reclamada: Fonament jurídic per fixar els efectes del salari mínim en el transport públic.

Sentit de la Resolució: Inadmissió parcial i pèrdua sobrevinguda parcial d'objecte de la Reclamació.

Resum: És possible, i fins i tot probable, que la persona reclamant discrepi dels criteris aplicats per l'ATM, però el dret d'accés a la informació pública no té per objecte sustentar debats jurídics o de qualsevol altra naturalesa sobre les raons o motivacions de les actuacions públiques, sinó únicament accedir a informació que es trobi en poder de l'Administració. I en aquest cas l'informe de l'ATM indica clarament que no disposa de normativa ni altra documentació interna que empari la interpretació que aplica, que no té en el seu poder més informació que la facilitada (que inclou les dates d'aprovació i publicació dels acords d'aprovació de les tarifes) i, més enllà d'allò que li exigeix el dret d'accés a la informació pública, facilita a la persona reclamant explicacions jurídicament justificades de la seva actuació.

Paraules clau: Consorcis. Transport públic. Tarifes. Targetes de transport. Salari mínim. Reclamació contra lliurament parcial. Informació pública. Consultes. Lliurament extemporani de la informació. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 25 de febrer de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 153/2020, presentada contra el Consorci de l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 24 de gener de 2020 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud d'informació pública a l'ATM: *Voldria conèixer en virtut de quina ordenança o acord s'estableix que allí on es diu que el lliurament per la targeta T-Mes Bonificada serà el SMI:*

<https://www.tmb.cat/es/tarifas-metro-bus-barcelona/sencillos-e-integrados/t-mes-bonificada>

https://doc.atm.cat/ca/dir_normativa/DOGCTarifas2019.pdf

s'ha d'interpretar amb el topall mensual de 900 euros inclòs a l'article 1 del Reial Decret 1462/2018, de 21 de desembre, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per a 2019: <https://boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2018-17773> i no, d'acord amb l'article 3.3 del mateix decret on s'hi especifica que en cap cas baixarà dels 12.600Eur anuals, permetent deduir que els 900Eur

anirien associats a les 14 pagues regulars, de les quals els aturats en rebem 12, és a dir que el llindar per a aturats hauria de quedar establert en 1.050Eur, segons aquesta interpretació. Ni en el servei d'Atenció al client de TMB, ni des del servei d'Atenció presencial de FGC ni des del Servei de consultes telemàtiques de la web d'ATM me n'han sabut donar resposta ni he sabut trobar l'acta de la reunió on s'acordés aquest llindar. I, malgrat ser incapaços de poder-ho motivar no han ni admès a tràmit la meua sol·licitud de targeta bonificada per superar els 900 Euros, amb la consegüent indefensió. Si és cert que existeix una regulació que avaluï la interpretació que en fa l'ens vull conèixer-la i que es faci pública, o, en el seu defecte que es corregeixi la informació dels fulletons i comunicacions internes amb què treballen les diferents oficines d'Atenció al client dels ens que les emeten.

3. El 24 de febrer de 2020 l'ATM dona la resposta següent a la persona reclamant: *En relació a l'adquisició de la targeta mensual bonificada, el motiu de perquè s'estableix com a requisit imprescindible rebre un import inferior a 900 €/mes i, per tant, es decideix no prorratejar l'import anual de 12.600 € tal com sol·licita la usuària, és degut que d'acord al Reial Decret 1462/2018, de 21 de desembre, pel que es fixa el salari mínim interprofessional per l'any 2019, en el seu article número 1 es disposa que el SMI queda fixat en 30,00 €/dia o 900 €/mes. Per aquest motiu, a l'hora d'establir els requisits per l'adquisició d'aquest títol de transport bonificat, s'ha tingut en compte un import en còmput mensual i no anual.*
4. La Reclamació presentada el 25 de febrer de 2020 considera la resposta anterior mancada de fons, perquè respon amb la mateixa exposició dels fets i de forma i perquè no contesta totes les qüestions plantejades.
5. El 26 de febrer de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'ATM i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà l'ATM en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
6. El 17 de març de 2020 la GAIP rep l'informe de l'ATM. Argumenta que la sol·licitud de la persona reclamant, més que una sol·licitud d'accés a la informació pública, és una consulta, que hauria pogut ser inadmesa a tràmit en aplicació de l'article 29.2 LTAIPBG; tanmateix, als efectes de proporcionar un millor servei a la ciutadania, se li hauria donat resposta. I afegeix: *Aquest Consorci no va lliurar més documentació relacionada perquè no disposa d'informació supletòria a l'establerta legalment, és a dir, no disposa de cap instrucció, ordre, informe o document que respongui alternativament a la interpretació de la normativa sol·licitada i que el sol·licitant pogués tenir accés. Això és com a conseqüència de què aquest Consorci no disposa de competències normatives ni interpretatives al respecte del contingut substantiu de la petició i per aquest motiu no podia lliurar cap més document d'accés a la sol·licitud referida, limitant-se, com no podia ser d'altra manera, a la font legal determinativa de les condicions del salari mínim interprofessional i de l'aprovació de les respectives*

tarifes. Tot seguit l'informe explica, reproduint la normativa escaient, com es determina, per una banda, el salari mínim interprofessional i com es fixen, per l'altra, les tarifes de l'ATM, tot fent referència a les dates concretes en les que el Consell d'Administració de l'ATM va aprovar les tarifes i a les referències de la seva publicació oficial al DOGC.

7. El 18 de març de 2020 la GAIP trasllada l'informe de l'ATM a la persona reclamant, per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa*

de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".*

2. *Determinació de la informació sol·licitada*

La sol·licitud reproduïda a l'antecedent 2 té diversos objectes o continguts, que convé esclarir i determinar, als efectes de poder valorar fins a quin punt poden tenir empara del dret d'accés a la informació pública.

En primer lloc, sembla que la informació sol·licitada seria la de quina "ordenança o acord" dona base per a la interpretació que fa l'ATM sobre com s'ha de computar i calcular el salari mínim interprofessional, als efectes de tenir dret a la targeta T-Mes Bonificada o, amb altres paraules, "la regulació que avaluï la interpretació" feta per l'ATM, si aquesta regulació existeix. La resposta donada per l'ATM a aquesta sol·licitud el 24 de febrer de 2020 no es manifesta sobre allò sol·licitat i es limita a fer referència al contingut de l'article 1 del Reial Decret 1462/2018, que fixa el salari mínim interprofessional per al 2019.

En segon lloc, la sol·licitud també demana que si la regulació a què es refereix el paràgraf anterior existeix, l'ATM la faci pública i, si no existeix, que corregeixi "la informació dels fulletons i comunicacions internes" amb les que s'atenen els clients dels serveis de transport públic en l'àmbit de l'ATM.

Finalment, la persona reclamant també qüestiona el criteri aplicat per l'ATM, exposa els seus arguments en defensa d'un criteri alternatiu que li és més favorable i es queixa de què els serveis de l'ATM no li han sabut justificar el criteri que aplica l'entitat.

3. *Inadmissibilitat parcial de la Reclamació*

Allò demanat a què es refereixen els dos darrers paràgrafs del fonament jurídic anterior no és informació pública i, per tant, no pot ser objecte del dret d'accés a la informació pública.

La demanda de publicitat de determinades informacions per part de l'ATM o el canvi dels seus fulletons o de les seves comunicacions internes són pretensions de comportaments de l'ATM que no consisteixen en donar accés a informació pública i, per tant, resten fora de l'objecte propi del dret a accedir-hi.

Quelcom semblant passa, per motius diferents, amb el debat sobre els criteris que cal aplicar per determinar les persones aturades que tenen dret a la targeta bonificada; la justificació demanada a l'ATM dels criteris que aplica no es troba emparada en el dret d'accés perquè, més que una sol·licitud d'informació pública, el que formula és una consulta, que resta fora de l'àmbit d'aquest dret.

Atès que l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública, és procedent inadmetre parcialment la Reclamació, en allò que fan referència els paràgrafs anteriors.

4. *Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació*

A la vista dels fonaments jurídics anteriors, cal entendre que l'objecte d'aquesta Reclamació queda delimitat a informar sobre quina "ordenança o acord" (o quina regulació) dóna base (o avala) a la interpretació que fa l'ATM sobre com s'ha de computar i calcular el salari mínim interprofessional, als efectes de tenir dret a la targeta T-Mes Bonificada. Aquesta pretensió demana efectivament informació pública i, per tant, cal refutar l'apreciació feta per l'informe de l'ATM quan afirma que la sol·licitud és només una consulta; com s'ha vist al fonament jurídic anterior, és cert que la sol·licitud fa una consulta, però això no treu que també demana informació pública i aquesta petició té naturalment empara en el dret d'accés a la informació pública.

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat amb el seu informe a la GAIP la informació sol·licitada indicada al paràgraf anterior i que aquesta Comissió l'ha tramesa a la persona reclamant.

Efectivament, l'informe aportat per l'ATM a aquest procediment (antecedent 6) dona resposta a la sol·licitud d'informació pública formulada per la persona reclamant, ja que informa que no hi ha cap norma interna que desenvolupi o interpreti els preceptes legals (afirma taxativament que no disposa de cap document amb aquesta finalitat), detalla les dates dels acords que fixen les tarifes i de la seva publicació al Diari oficial de la Generalitat i explica raonadament la interpretació que aplica. Amb aquestes dades la persona reclamant pot identificar les actuacions de l'ATM que determinen la tarifa aplicada i, si les considera incorrectes jurídicament, possiblement fins i tot impugnar-les. Per tant, restaria objectivament satisfeta la finalitat de la seva sol·licitud, en allò que afecta l'accés a informació pública.

És possible, i fins i tot probable, que la persona reclamant discrepi dels criteris aplicats per l'ATM, però el dret d'accés a la informació pública no té per objecte sustentar debats jurídics o de qualsevol altra naturalesa sobre les raons o motivacions de les actuacions públiques, sinó únicament accedir a informació que es trobi en poder de l'Administració. I en aquest cas l'informe de l'ATM indica clarament que no disposa de normativa ni altra documentació interna que empari la interpretació que aplica, que no té en el seu poder més informació que la facilitada (que inclou les dates d'aprovació i publicació dels acords d'aprovació de

les tarifes) i, més enllà d'allò que li exigeix el dret d'accés a la informació pública, facilita a la persona reclamant explicacions de la seva actuació.

En conseqüència, cal concloure que l'informe de l'ATM dona satisfacció extemporània a la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït objectivament els motius de discrepància jurídica que la justificaven. En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit, ni de dur a terme el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de març de 2020, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 153/2020, en relació amb les pretensions de la sol·licitud que no tenen per objecte l'accés a informació pública, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Declarar la pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació 153/2020 en relació amb la part de la sol·licitud que demana la regulació o altres documents de l'ATM que avalin la seva interpretació sobre l'aplicació de la tarifa bonificada de la T-Mes 30, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 4.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 153/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.